

Når der på den anden side så tales kritisk fra rådets side, så tales der jo om »Flere i arbejde«. Der både roses og kritiseres fra rådets side, men er det ikke sådan, at det er de partier, hr. Villy Søvndal før i tiden bakkede op, der er sammen med regeringen om at lave den reform? Så alt det positive har regeringen gjort, og alt det negative, som hr. Villy Søvndal er så bekymret for, var den tidligere regering også med til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal til at svare, og efter ham går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes altid, man skal huske, at det, at man laver noget sammen med andre, bliver det jo ikke bedre af. Det bliver ikke spor kønnere af, at man har lokket nogle andre med ud i at lave nogle af de her beskæringer. Det er ikke SF, der har deltaget i dem. Det bliver de ikke bedre af.

Det, vi diskuterer, og det er jeg sikker på at fru Charlotte Dyremose vil nikke til, er, at når rådet tæller sammen, hvad konsekvensen er af de beslutninger, regeringen har truffet over for de svage grupper, så ender de i et minus på 720 mio. kr.

Kl. 13.20

Det synes jeg er et tankevækkende tal, for det er næsten det samme som det beløb, regeringen ville spare på dagpengene. Problemet er bare, at vi her har at gøre med nogle grupper, der ikke har så stærke allierede, som når man piller ved dagpengene. Det siger også noget om, hvorfor man socialpolitisk bør blive bekymret i de her år, for hvis der ikke er stærke grupper, der står op, og statsministeren ikke er på tv med et billede, hvor han siger, at nu skærer vi ikke her, så ligger man fuldstændig brak i forhold til den nuværende regering.

Det er måske det allermost triste i den her situation.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

Tiden op til jul er kendetegnet ved, at der er mange traditioner, og noget kunne tyde på, at denne her forespørgsel bliver en af de tilbagevendende begivenheder. I hvert fald går forespørgslen jo på nogenlunde det samme som sidste år.

Men december er også til andre traditioner. Hjemme hos os holder vi f.eks. af at se de gamle Walt Disney-klassikere. Snehvide og de syv Dværge er et eksempel derpå. Og når jeg hører hr. Villy Søvndal fremture med de dramatiske nedskæringer og besparelser, og jeg ved ikke hvad, så kommer jeg uvægerlig til at tænke på dværgen Gnavpot, der, uanset hvad de andre gør, kun brokker sig, surmuler, forestiller sig det værste og slet ikke kan glæde sig over noget som helst.

Jeg tror, at uanset hvad den her regering gør, så bliver det vanskeligt at stille hr. Villy Søvndal tilfreds.

I Venstre mener vi, at løfterne om bedre velfærd er blevet indfriet. Der er taget mange initiativer på det sociale område inden for de seneste 2 år. Via finansloven er der sat en række initiativer i gang målrettet ældre, handicappede, negativ social arv. Og på satspuljeområdet er der jo i bred politisk enighed blevet taget nye initiativer: massiv satsning på handicapboliger, øget indsats for alkoholbehandling, styrket indsats mod negativ social arv, behandlingsgaranti for narkomaner, psykiatriaftale, initiativer målrettet de forskellige udsatte grupper og øget satsning på tværfaglige initiativer for nu at nævne nogle af hovedområderne, vi i enighed har fundet ud af at få sat fokus på.

I kommuneaftalen for 2004 er det sociale område også prioriteret. Kommunerne har fået mulighed for at øge deres samlede serviceudgifter med 875 mio. kr. og amterne med 400 mio. kr. Så samlet er stigningen i de kommunale serviceudgifter på det sociale område på ca. 1,3 pct. Det dækker over mindre stigninger på de forskellige områder, men jo også over et fald i udgifterne på dagpasningsområdet helt i overensstemmelse med, at der er et faldende børnetal.

Det er tilfredsstillende, at kommuner og amter gør deres for at leve op til kommuneaftalen. Det udelukker ikke, at der jo sagtens kan være lokale beslutninger, som giver anledning til debat. Kommunerne kan og skal prioritere, effektivisere, tænke nyt for at imødekomme de behov, der er lokalt. Der sker også fejl, og opgaverne bliver ikke altid klaret lige så hurtigt, som man kunne ønske. Men det ændrer ikke ved, at der er afsat flere ressourcer end nogen sinde til at hjælpe de svage stillede.

Jeg kan slet ikke genkende det billede, som bl.a. to nylige rapporter forsøger at tegne af velfærdssituationen i Danmark. Der er 200.000 fattige børn i Danmark, påstår den ene rapport. For